

[...]

30.073/II/N

[...]

De Vaste Commissie voor Taaltoezicht, Nederlandse Afdeling, heeft in haar vergaderingen van 18 februari en 27 mei 1999 een klacht onderzocht tegen de NMBS, meer bepaald wegens het feit dat in het station van Leuven tweetalige publiciteit werd gevoerd. Het ging om affiches en folders voor de “Magrítettentoonstelling” te Brussel, het “Dieren Festival des Animaux” te Kortrijk en “Strip Festival BD” te Koksijde.

o

o

o

In antwoord op onze vraag om uw standpunt terzake te kennen, antwoordde u ons op 22 januari 1999 het volgende:

“In antwoord op uw schrijven dd. 25 juni 1998 en 18 december 1998 in verband met de tweetalige publiciteit in het station te LEUVEN wijzen wij er op dat de betrokken affiche’s en folders aangaande de “Magrítettentoonstelling”, het “Dieren Festival des Animaux” en “Strip Festival BD”, private publiciteit betreffen en als dusdanig niet onderworpen zijn aan de taalwetgeving.”

o

o

o

Overeenkomstig de vaste rechtspraak van de VCT is een station van de NMBS een plaatselijke dienst in de zin van artikel 9 van de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT)

Artikel 1 § 1, 2° SWT, stelt dat deze wetten van toepassing zijn op de natuurlijke en rechtspersonen die concessiehouder zijn van een openbare dienst of die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen.

De VCT heeft in haar vaste rechtspraak steeds geoordeeld in verband met concessieovereenkomsten dat er sprake is van een overdracht van het openbare gezag en dus van een

concessie van een openbare dienst in de zin van artikel 1§ 1, 2°, SWT, wanneer de activiteit in kwestie van die aard is dat ze behoort tot de doelstellingen en opdrachten van openbare dienst van de concessiegevende overheid (cfr. advies nr. 29.041/P/II/N van 27 maart 1997).

Het aanbrengen van private publiciteit betreft geen eigenlijke concessie van een openbare dienst doch een louter ter beschikking stellen van een gedeelte van het openbaar domein tot uitoefening van een activiteit van private aard; wat een concessie van het openbaar domein is.

De VCT, Nederlandse afdeling, oordeelt bijgevolg met 2 stemmen vóór en 1 onthouding, dat de klacht ontvankelijk doch ongegrond is.